

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Julkismentti

Europarlamenttiin kuulemma puuhataan erillistä kiintiötä julkiksille, siis sellaisille ihmisille, jotka tunnetaan kaikkialla Euroopassa ja joita voisi äänestää yhtä hyvin Suomessa kuin Kreikassa tai Portugalissakin. Tällaista 25 uuden edustajan kiintiötä puuhaa ainakin brittiläinen euroedustaja Andrew Duff.

Ajatus on mainio, koska Euroopassa on yllin kyllin sellaisia globaalijulkiksia, joita tekisi mieli äänestää myös täällä Suomessa, jos vain olisi mahdollista. Etsimättä tulevat mieleen esimerkiksi Slovenian Big Brother -talon asukas BB-Ines Juranovic, Idolsista tuttu liettualainen Ruslanas Kirilkinas tai Italian supertunnetut Silvio Berlusconi, Cicciolina ja Colosseum.

Vastaavasti britit, teutonit ja muut ulkomaaneurooppalaiset voisivat äänestää europarlamenttiin suomalaisia kuuluisuuksia, vaikkapa Maajussi-Matiaksen ja Kaivuri-Jukka Mutasen. Ylpeitä voisimme olla myös siitä, jos voisimme lähettää täältä raukoilta rajoilta europarlamenttiin mannerlaattojenvälisen kuuluisuuden Kike Elomaan. Valitettavasti hänelle ehdittiin jo keksiä kotimaista käyttöä omassa eduskunnassamme, mutta eihän eduskuntapaikka ole ennenkään pidätellyt perussuomalaisten hinkua Eurooppaan. Siitä on paras esimerkki itse puolueen puheenjohtaja, kansanedustaja-euroedustaja-kansanedustaja Timo Soini.

Niille onnettomille julkiksille, jotka sattuiivat epähuomiossa jäämään rannalle eduskuntavaaleissa, europarlamentin kiintiö tarjoaisi uuden tilaisuuden. Tällaisista valinnoista epäilemättä hyötyisivät kaikki osapuolet. Eihän Suomessa esimerkiksi enää tarvita ikääntyneitä hiihtäjiä – tuskin nuorempiakaan – koska lumet ovat sulaneet ja hiihtomenestyskin on menneen talven lumia. Sen sijaan en muista, että EU olisi vielä koskaan päässyt edes pistesijoille missään talviolympialaisissa, joten eduskunnasta pudonnut Juha Mieto olisi erinomainen valinta europarlamenttiin – jos ei ihan aktiivihiihtäjäksi, niin valmentajaksi kumminkin.

Eduskuntavaalit osoittivat, että julkiskskiintiö tarvitaan myös Suomen sisällä. Sillä turvattaisiin paitsi julkkisten säilyminen eduskunnan väriläiskänä, myös alueellinen tasa-arvo. Nykyisinhän kaikki vähänkin eteenpäin pyrkivät asettuvat ehdolle Helsingissä tai vielä mieluummin Uudellamaalla. Siellä ehdokkaiden välillä vallitsee aivan tolkuton kilpailu, ja eduskunnan ulkopuolelle jää useita sellaisia ihmisiä joiden pitäisi olla sisätiloissa yleisen edun nimissä. He ovat televisiosta tuttuja kaikkialla maassa, mutta heitä ei saa äänestää koko kansa, vaan ainoastaan helsinkiläiset tai uusmaalaiset. Muualla maassa joudutaan tyytymään alue- tai paikallistason julkiksiin, joita ei tunne kukaan vaalipiirin ulkopuolella, ei varsinkaan eduskuntatalossa. Tulokset ovat sitten sellaiset kuin nytkin nähtiin. Kaukainen kansa saa häpeillä edustajiaan ja toivoskella, ettei heistä julkiksia tulisikaan. Paljon uljaampaa olisi, jos täällä etäseuduillakin voisi sanoa esimerkiksi kansanedustaja Johanna Tukiaisesta, että tuota se minäkin äänestin, se on Lapissakin tuttu tyttö.

Artikkelin lähde Kaleva